

"סוד החשמל"

ד"ר מתוך סדרת הספרים

אחר מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת בשלח ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

משה מים העליונים, מרים מים התחתונים

צריך להבין מדוע החביאה יוכבד את משה בתבה על המים, הרי יש בזה סכנה גדולה. מלבד סכנת המצרים שעדין קימת, דמצינו שהיה זה במקום רחצת אנשים, כמו שכתוב (שמות ב, ה) **"ותרד בת פרעה לרחץ על היאר"** וגו', הרי יש בזה גם סכנה מהמים שעלולים לסחף את התבה או להטביעה חס ושלום. ולפי ר' אליעזר בגמ' (סוטה יב:) היא שמה אותו **"בסוף" בים סוף ממש**. והים הוא מקום סכנה, ומדוע לא נהגה כשאר נשות ישראל שהיו מניחות התינוקות בשדה, בו מצויים פחות אנשים ואין סכנת טביעה. כמובא בגמ' (שם יא:)

הולכות ויולדות בשדה תחת התפוח, והקב"ה שולח משמי מרום מי שמונקר ומשפר אותו, ומלקט להן שני גגולין, אחד של שמן ואחד של דבש וכו'.

נראה דהיתה כאן פונה עמקה כדי לבלבל את המצרים, דהמצרים היו מכשפים וידעו כחות הטמאה, ועל פיהם נסו לפעל נגד ישראל. לכן גזרו להשליך את הבנים למים כמובא בגמ' (שם יב:), היות שראו שמושיען של ישראל עתיד ללקות במים, במי מריבה, הינו שיש לו איזו חלשה במים, וכך נסו להלחם נגדו.

וכן מובא ב'אור החיים' (שמות א, כב) שפרעה גזר שבני ישראל דוקא ישליכו את התינוקות ליאר, ולכאורה מדוע הוא לא גזר שימסרו אותם למצרים והמצרים ישליכו ליאר, או שהמצרים יקחו בכח וישליכו. אלא כיון שראו שמשה עתיד ללקות במי מריבה על ידי בני ישראל, לכן גזרו שבני ישראל ישליכו את התינוקות ליאר.

וביום שנולד משה ראו שבאותו יום נולד מושיען של ישראל, ואז גזרו גם על תינוקות המצרים שישלכו ליאר, כמובא ברש"י (שמות א, כב), דמלחמתם של המצרים היתה הכל לפי מה שחזו בכחות הטמאה. וכן משמע מרש"י (שם ב, ג) שהמצרים עקבו במיחד אחרי יוכבד, ומנו לה ט' חדשים מיום שעמרו לקחה בפעם השניה, וגם זאת נראה שהיה על פי מה שחזו בכחות הטמאה שלהם. ועמרו ויוכבד ידעו כל זאת והתחכמו נגדם, ושמו את משה בתבה על המים, כדי שהמצרים יראו בכחותיהם שמושיען של ישראל כבר נמצא במים והשליך על ידי בני ישראל, ויחשבו שמזמתם הצליחה והוא השליך ליאר, ויחדלו לחפש אחריו, ולרדף אחר כלל ישראל בענין הבנים. וכך קרה, כמובא בגמ' (שם יב:) שברגע שמשה הושם בתבה על היאר, בטלו המצרים את גזרתם לגמרי כי חשבו שמושיען של ישראל השליך למים, וכדבארנו במאמר 'חשמל חמה' שהחוזים בפוכבים רואים ואינם יודעים מה רואים, וכן המצרים ראו שמשה השליך ליאר ולא ראו שהיה בתוך תבה. (פירוש כע"ז מובא ברבנו בחיי).

מובא בלק"ת מבעל ה'תניא' (עקב יז) **שרש משה הוא מבחינת מקור החכמה "כי מן המים משיתהו" בבחינת ים חכמה עליונה, ומקורו מהזהר (שמות כא): "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה". משה קרב לאש ולא נשרף "כי מן**

המים משיתהו" מי שנמשך מן המים לא מפחד מאש, דתניא אמר ר' יהודה במקום שנחצב משה לא נחצב אדם אחר. וכן משה נולד מיוכבד המסמלת את ים החכמה העליונה כדלקמן.

נראה דלכן היתה למשה חלשה בענין המים, שעתיד ללקות על המים, היות שנשמתו היתה משרש המים העליונים מים החכמה, ומים העליונים נחלקו בבריאת העולם מהמים התחתונים הגשמיים, כמובא במדרש (עשרת הדברות א) **"בשעה שחצבה הקב"ה את הים חציו למעלה וחציו למטה, אותם שלמטה התחילו בוכים ואומרים, או לנו שלא זכינו להיות קרובים ליוצרנו. וכן מצינו במדרש (אוצר המדרשים ע' שיא) המים שנתן למטה היו מתרגשים ומיללים וצוחים, וקוראים ובוכים, אמרו לא זכינו שנהיה קרוב ליוצרנו, מה עשו, העזו פניהם וביקעו תהומות וביקשו לעלות למרום, עד שגער בהם הקב"ה. רואים שהמים התחתונים בוכים ומקנאים במים העליונים, לכן בכל פעם כשמשה המסמל את המים העליונים, בא במגע עם המים התחתונים הגשמיים, היתה התנגדות של המים הגשמיים אליו, בגלל הקנאה שיש להם עליו.**

מצינו בגמ' (סוטה יא.) **"הבה נתחכמה לו" א"ר חמא בר חנינא באו ונתחכם למושיען של ישראל ונדונים במים, שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם. נראה דלכן המצרים פחדו ממבול, דהמבול נהיה על ידי שהתחברו המים העליונים למים התחתונים באופן שאינו ראוי. כמובא בזהר (נח סב), והמצרים ראו בפוכבים שלמשה יש חלשה עם המים התחתונים. מאידך הוא שיך למים העליונים, ויתכן שאם נסו להזיק לו על ידי שיחברו אותו למים התחתונים, יגרמו לעצמם מבול, שהוא דין שבא כתוצאה מחבור המים העליונים לתחתונים. לכן הם אמרו **שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם. ולולי זה היו מפחדים להזיק למשה, שמה דבר זה יגרם להם מבול. וממשיכה הגמ' והן אינן יודעין שעל כל העולם פלו אינו מביא, אבל על אמה אחת הוא מביא, אי נמי הוא אינו מביא, אבל הן באין ונופלין בתוכו. וכן הוא אומר "ומצרים נסים לקראתו". רואים שטביעת המצרים בים סוף היתה בבחינת מבול. ומבאר לדברינו דטביעתם היתה על ידי חבור המים העליונים לתחתונים, כפי שנביא לקמן מהמדרש. וחבור זה הוא בבחינת מבול. וכן חבור זה היה על ידי משה, שחבר את המים העליונים לתחתונים בקריעת ים סוף כדלקמן.****

מובא בלק"ת להאריז"ל (שמות ע' קכה) שיוכבד ומרים הן בבחינת לאה ורחל. ובארנו במאמר 'חשמל צדיק' שלאה מסמלת את המים העליונים ורחל מסמלת את המים התחתונים. רואים שמרים מסמלת את המים התחתונים. נראה דשרש מרים היה מהמים התחתונים, דמרים היא בבחינת מרים הינו מים בטעם מר, דהמים

מובא בלק"ת מבעל ה'תניא' (עקב יז) **שרש משה הוא מבחינת מקור החכמה "כי מן המים משיתהו" בבחינת ים חכמה עליונה, ומקורו מהזהר (שמות כא): "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה". משה קרב לאש ולא נשרף "כי מן**

התחתונים הם מרים, כמו שרואים שהימים מלוחים ואינם ראויים לשתייה. וכן מרים בגימטריא ארץ. וכן מרים ר"ת וס"ת הכתובים המדברים על הים ועל עולם העשייה התחתון, (תהלים צג, ד) "משברך ים אדיר במרום", (שם קד, כד) "מה רבו מעשיך הוי"ה".

נראה דאף שהמים לישראל במדבר, באו בזכות מרים, הרי שמתיקותם היתה בזכות משה, דמים התחתונים שבאים בזכות מרים אינם ראויים לשתייה, וצריך את הכח של משה שבא מהמים העליונים להמתיקם. כפי שנגבאר לקמן שהמים המתוקים והגשם, באים מהמים העליונים. וכן כתוב (שמות טו, כג) **"ולא יכלו לשות מים ממרה פי מרים הם"**, ונראה דהכתוב מרמז "פי מרים הם" פי מרים הם, הינו שבזכות מרים אכן זכו למים, אך היו מרים, ואז **"ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים"** דמשה בכח התורה **"עץ חיים היא למחזיקים בה"** (משלי ג, יח) ממתיק את המים התחתונים שיהיו ראויים לשתייה. וכן מובא ב'מכילתא' (שמות טו, כה) שיש מאן דאמר שהעץ שמשה השליך למים, היה דבר תורה שה' הראה לו. ותורה מגיעה מים החכמה העליונה מהמים העליונים. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך משנה) שהכתוב (שמות יז, ו) **"והפית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש בן משה" ס"ת משנה**. דמשה מוציא את המים בכח התורה.

נראה דלכן מרים שמרה על משה כשהיה בתבה, כמו שכתוב (שמות ב, ד) **"ותתצב אחתו מרחק"**. דעל פי האמת היתה סכנה למשה לבא במגע חזק עם המים התחתונים, כדלעיל, ולמרים היה כח לפעל במים התחתונים, כמו שרואים שלישראל היו מים במדבר בזכותה. כמובא בגמ' (תענית טו) **באר בזכות מרים**. דשרשה מהמים התחתונים. **וכן** בזכות מרים בא משה לעולם, כמובא ברש"י (שמות ב, א) **שאמרה לו [לאביה] גזרתך קשה משל פרעה, אם פרעה גזר על הזכרים, ואתה גם כן על הנקבות, והחזירה ועשה לה לקוחין שניים**, ונולד משה. דהקטרוג וההתנגדות למשה באו מן המים התחתונים, וקטרוג זה גרם לעמך לגרש את יוכבד ששיכת למים העליונים כדלעיל, ומרים ששרשה מהמים התחתונים, היה בכחה לפעל על המים התחתונים ולבטל התנגדותם וקטרוגם, ולכן היא זו שזכתה להביא להלדת משה, וכן לשמר עליו אחר כך, מן המים התחתונים כשהיה בתבה.

ומיד לאחר שמרים נפטרה ונפסקה השפעת בארה של מרים, ולא היה לבני ישראל במדבר מים לשות, ונקהלו על משה ואהרן. אז היתה פרשת **"מי מריבה"**, שאמר הקב"ה למשה לדבר אל הסלע, ומשה הכה את הסלע. ובגלל חטא זה נענש משה ולא נכנס לארץ ישראל. נראה דלכן נקראת פרשה זו בתורה (במדבר כ, יג) **"מי מריבה"**, דשרש המריבה בא מן המים, דלאחר מות מרים, צוה הקב"ה למשה להביא שפע מים לישראל, ובזה התעוררה שוב התנגדות המים התחתונים נגד משה, וכאן מרים כבר לא היתה לעזר לו, ומזה נגרם חטא מי מריבה שהמים התחתונים רבו עם משה. וכן **מי מריבה** בגימטריא **מים עליונים**.

מובא בספר הלקוטים להאר"ל (חוקת ונד) שבהפאת הסלע רצה משה לעשות תקון ברחל המסמלת את המלכות שתוכל להתיחד עם ז"א, דכשהיו במדבר לא היה חוד לז"א עם רחל רק עם לאה, ובגלל שמשה הכה את הסלע ולא דבר כמו שה' אמר, הוא לא הצליח לעשות את התקון. ומבאר לדברינו דרחל ומרים הן אותו שרש

כדלעיל, ובזמן שמרים היתה בחיים התקשרו עם המלכות דרך מרים, ולאחר שמרים הסתלקה ולא היתה אפשרות להתקשר למלכות, משה רצה לעשות תקון במלכות כדי שתוכל להתיחד ולהשפיע לישראל, וכשמשה הכה את הסלע ועורר את התנגדות המים התחתונים הוא לא הצליח.

ועוד מובא באר"ל שם (רנה) שה' אמר למשה לדבר אל הסלע ולהשפיע לישראל את השפעת המים האמתיים שהם פנימיות התורה, ולקחת ביד את המטה המרמז על נגלות התורה שהם בבחינת הגוף והקלפה של התורה, כדי שיהיה קצת גוף, ומשה חשב שבגלל הערב רב הם לא ראויים לפנימיות התורה, והוא הכה את הסלע לשבר את קלפות התורה ולהשפיע לישראל את התלמוד בבלי וירושלמי, ולכן כתוב **"ותשת העדה ובעינם"**, שמזה שתו גם הערב רב הנמשלים לבעירים, ואם משה היה משפיע את פנימיות התורה היו נכנסים לארץ ישראל עם משה, וזוכים לגאולה דרך פנימיות התורה. ובגלל שמשה מנע את זה הוא נענש שלא נכנס לארץ ישראל וצריך לבא בכל הגליות לעזר לישראל לברר את קלפות התורה, עד שיזכו לפנימיות התורה ולגאולה, עד כאן דברי האר"ל.

ומבאר לדברינו דפנימיות התורה שיכת לים החכמה שהוא המים העליונים, ונגלות התורה שיכים לבחינת גוף וקלפה של התורה המתקשרת עם המים התחתונים, ומשה היה צריך בדבורו להשפיע את המים העליונים למטה שיתחברו למים התחתונים ולעשות את התקון השלם, ובהפאת הסלע הוא נכנס במים התחתונים בלי להוריד שפע מהמים העליונים וזה היה הפגם. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' שהכתוב (במדבר כ, יג) **"המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בים"**, ר"ת **אבי"י ורב"א**, לרמז שהחטא היה שנכנסו בהיות דאבי"י ורב"א, במקום להכנס לסודות התורה.

מצינו במדרש (תנחומא חוקת יא) **"המה מי מריבה" מפאן אתה למד שמקדם היה מתקן שיענש משה על המים**. ומבאר לדברינו שמקדם מבריאת העולם, כשנחלקו המים העליונים מהתחתונים, כבר מאז, היה מתקן שיענש משה על המים, דמשם השרש של פרשת מי מריבה דמקדם הפונה לבריאת העולם, כשם שכתוב (משלי ח, כב) **"ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז"**.

מצינו בזהר (נח טו) **"ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ" ר' יהודה פתח "המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה'".** והזהר שם מבאר שחטא מי מריבה פגם באותה בחינה שהיתה במבול, ומבאר לדברינו דבשני המקומות היה חבור מים העליונים ומים התחתונים באופן שאינו ראוי. **כתוב** (בראשית יד, ז) **"וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים"**, וברש"י שם **עין משפט הוא קדש על שם העתיד שעתידין משה ואהרן להשפט שם על עסקי אותו העין והם מי מריבה**. ומובא בשער מאמרי רז"ל להאר"ל (ע' מח) **אלו המלכים פשאו על סדום להלחם עליה לא נתפנו כי אם לבקש תואנה לקח את לוט בשביה**. נראה דשרש מלחמת המלכים נגד סדום, היתה בגלל ההתנגדות הגדולה של הקלפות להולדת נשמות דוד המלך והמשיח מלוט, לכן הם לקחו את לוט בשבי שלא יוכל להוליד בסדום את

וַיִּחַרְבּוּ. המים האלה, "הם מי מריבת קדש", שרבו עם משה ואהרן מאותו טעם שהם מתנגדים למים העליונים.

מוֹבָא ברבנו בחיי (שמות ח, כד) **יש הפרש בין מימי ובין מי, כי לשון מימי נזכר על המים הראויים לשתות, ולשון מי נזכר על שאינם ראויים לשתות.** נראה דלכן כשכתוב "מימי" בתורה הם מים מתוקים הראויים לשתיה, וכשכתוב "מי" הם מים שאינן ראויים לשתיה. דמימי הוא פעמים מים, **מי מי**, ומרמז על הכח של המים העליונים שנמצא במים התחתונים הללו וממתיקם שיהיו ראויים לשתיה. מה שאין כן כשכתוב **מי** זה מים תחתונים לבד שאינם ראויים לשתיה.

מְצִינוּ במדרש (פסיקתא לג) **אמר רבי חילפא דרומיה "כי גדול פים שברך", מה הים מצפה לרפואה אף ישראל מצפים כשיבנה בית המקדש והמים יוצאים מתחת בית המקדש, כמה שכתב "והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון", והם נכנסים לאוקינוס וממתיקים אותו, כמה שכתוב "כי באו שמה המים האלה ורפאתיהו", ואוקינוס יוצא לים ומרפא אותו, הוי "מי ירפא לך", מי שהוא מרפא מכת הים הוא מרפא מכתך.** נראה לבאר על פי דברינו שרפואת הים תהיה לעתיד לבא כשתתגלה פנימיות התורה ויצא מעין החכמה שבא מהמים העליונים מבית המקדש, וממתיק את המים התחתונים שיהיו ראויים לשתיה, ואז יהיה חבור משלם של המים העליונים והתחתונים, ורפואה זו היא רפואת הים וישראל בנחד, דזה סוד בית המקדש והגאולה שיתחברו שוב העולמות. וכן מצינו במדרש (איכה ב, יז) **"כי גדול פים שברך" א"ר אבין מי שאמרתם לו שירה על הים "זה אלי ואנוהו", "הוא ירפא לך"** ומבאר לדברינו דאותו חבור שהיה בים סוף כדלעיל יהיה לעתיד לבא.

נְרָאָה דשרש החטא של מרים שדברה לשון הרע על משה שהוא פורש מאשתו, כמובא בכתוב (במדבר יב, א), היה בגלל התנגדות המים התחתונים של מרים, לפרישות של המים העליונים של משה, מעניני עולם הזה, אשתו וכו', שהם בבחינת מים התחתונים, דמרים ששרש נשמתה מהמים התחתונים היה לה **איהו לא חזי מזליה חזי**, שפרישות משה מעניני העולם הזה לגמרי. היא דבר שמפריע לה לשרש נשמתה, וזה נוגע אליה, לכן ספרה לשון הרע לאהרן, שהוא אוהב שלום ורודף שלום (אבות א, יב), שיעשה שלום בין המים העליונים של משה, למים התחתונים שהם עניני עולם הזה, שישכנע את משה להחזיר את אשתו.

שמעתי קושיא מהרה"ג ר' ישעי' איזנשטיין שליט"א מדוע נענשה מרים שמתה במדבר ולא נכנסה לארץ ישראל, הרי רואים שבעלה כלב בן יפנה בן זכה להכנס. נראה לבאר על פי דברינו כיון שאמרה לשון הרע על משה, שפורש מהמים התחתונים, בזה היא התחלה שוב לעורר את התנגדות המים התחתונים אל משה, וכשמתה ומשה הכה את הסלע והמים התחתונים רבו אתו כדלעיל, זה נגרם גם כתוצאה מהלשון הרע של מרים, ויוצא שהחטא שלה היה קשור גם בחטא מי מריבה, וכשם שחטא מי מריבה מנע ממשה ואהרן להכנס

לארץ ישראל, כך החטא של מרים שהיה גורם לחטא מי מריבה מנע ממרים להכנס לארץ ישראל.

מוֹבָא בספר 'ארחות צדיקים' (שער כח) שהתקרה העליונה של פה האדם, היא בבחינת הרקיע שמבדיל בין המים העליונים הנרמזים בלחה שנמצאת בראש מעל הפה, ובין המים התחתונים הנרמזים במים שמתחת לזה, נראה לבאר דכשם שיש בעולם מים עליונים ותחתונים, כך באדם שהוא עולם קטן, יש מים עליונים ותחתונים, מים העליונים הם המח באדם, ששם החכמה שהיא המים העליונים, וכמובא ב'תנא' (פ"ג) שהמים בגוף של האדם, מה שהגוף מיצר כגון דמעות וזרע, באים מן המח, והמים התחתונים באדם, הם הפה ששם המים שאדם שותה ומכניס לגופו מהעולם הזה, וכפי שרואים שבפה יש תמיד מים. וזה בבחינת ים ומים התחתונים, כמובא במדרש (אותיות דר"ע אות אל"ף) **לא נמשלו פה ולשון אלא בים וגליו, כשם שהים מביע מים כך הפה מביע מים, כשם שגל מתוך הים מתגבר ועולה כך הלשון בתוך הפה מתגבר ועולה, וכשם שהים יש לו שפה מזה ושפה מזה, כך לשון יש לו שפה מזה ושפה מזה.**

נְרָאָה דלכן החטא של מרים היה בפה, שמסמל את המים התחתונים, דשרש החטא היה מהתנגדות המים התחתונים למשה המסמל את המים העליונים, לכן הוא היה על ידי מרים ששרש נשמתה מהמים התחתונים, ועל ידי פה, שמסמל בכל אדם את המים התחתונים. וכן מצינו שמרים היתה בבחינת פה, כמובא ברש"י, (שמות א, טו) **פועה זו מרים על שם שפועה ומדברת והוזה לזל.**

ולאחר החטא של מרים, כשהקב"ה הוכיח את אהרן ומרים, כתוב (במדבר יב, ז) **"לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא פה אל פה אדבר בו"**, נראה שיש כאן רמז שהפה של משה, אינו שייך למים התחתונים כמו בכל אדם, אלא "פה אל פה אדבר בו" הינו שהוא מחבר לקב"ה למים העליונים, וממילא ראוי לו לפרש לגמרי מעניני עולם הזה מהמים התחתונים, דכל פלו גם הפה, שייך למים העליונים.

וכשאהרן מבקש ממשה שיתפלל על מרים שתתברא מהצרעת כתוב (שם יב) **"אל נא תהי פמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו"** וברש"י שם **"חצי בשרו" שאחיו בשרו הוא**, הינו שמרים היא בבחינת חצי בשרו של משה, ולכן משה צריך להתפלל עליה, ולכאורה מדוע הלשון **חצי בשרו**, היה צריך לומר **שליש בשרו**, דהרי היו שלשה, משה, אהרן, ומרים, נראה שאהרן רמז לו שמרים קשורה אליו בשרש נשמתה, דמשה מסמל את המים העליונים, ומרים מסמלת את המים התחתונים, ושניהם שייכים לשרש אחד, דבתחלת הבריאה היו מחברים המים העליונים לתחתונים, ולכן **חצי בשרו** דייקא, דמרים היא חצי של משה מצד שרש נשמתה. וכפי שמצינו במדרש (עשרת הדברות א) **בשעה שחצה הקדוש ברוך הוא את הים, חציו למעלה וחציו למטה.** ורואים שהמים העליונים והתחתונים הם בבחינת שני חצאים.

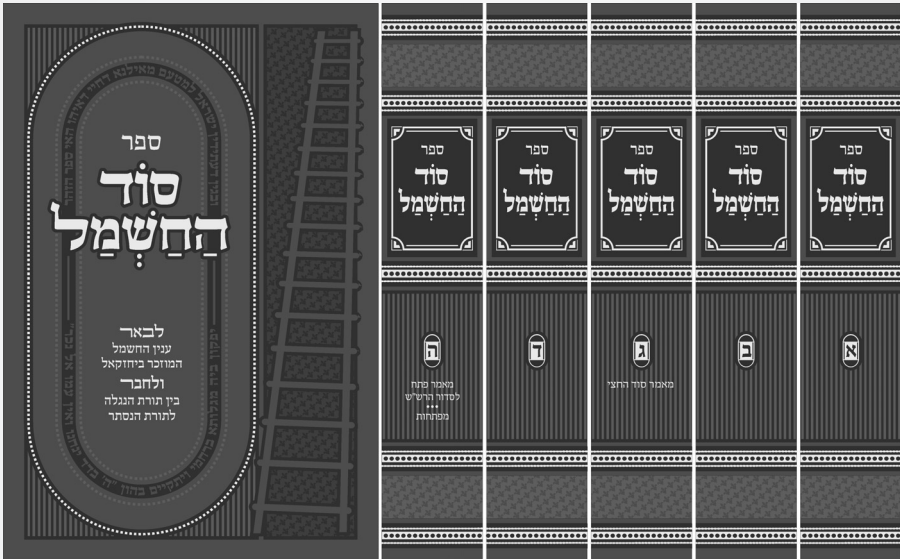
נְרָאָה דלכן משה רפא בתפלתו את מרים, דמשה המסמל את המים העליונים, מרפא וממתיק את המים התחתונים של מרים, כפי שבארנו לעיל שמשה על ידי העץ המתיק את המים התחתונים.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצקים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.

בעזרת השם יתברך

בסייעתא דשמיא עומדת לצאת לאור
לקראת חודש שבט תשע"א
המהדורה החדשה של ספר
'סוד התשמל'

ה' חלקים

קרוב לארבעת אלפים עמודים ברוב פאר והדר.

הספר מנוקד וההדפסה מאירת עינים.

מאמר 'פתח לסדור הרש"ש' מורחב עם ציורים וביאורים חדשים.

מאמר 'סוד החצי' מועשר בהרבה הוספות חדשות.

מאמרים חדשים שטרם ראו אור.

מפתחות מיוחדים לאלפי ראשי תיבות וסופי תיבות בתנ"ך לפי סדר הפרשיות.

לפרטים על נקודת המכירה הקרובה אליכם, ולהזמנות מראש, חייגו 0573109982
הספר ימכר במחיר עלות הדפסה בלבד בסביבות 100 שקל לסט.
ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים